

Lande, hvor der skal være danske Gesandtskaber, regnede man med — ja, hvad skal jeg sige — en vis Stabilitet i den internationale Tingenes Tilstand, saaledes at der ikke ret ofte eller pludselig vilde blive Trang til Forandringer i vor diplomatiske Repræsentation. Men bratte Omskiftelser har jo været et af Karaktermærkerne for Tiden efter 1914. Gamle Statssamfund er opløste og nye kommet til Eksistens, og det siger sig selv, at vor diplomatiske og konsulære Repræsentation maatte og fremdeles maa ændres i Medfør af de ny Tider og de skiftende internationale Forhold. Det har vist sig nødvendigt uden Opsættelse at oprette et nyt fast Gesandtskab i Finland, og netop derigennem har den Usikkerhed, den hyppige og pludselige Skiften i Forholdene omkring i Verden givet sig et prægnant Udtryk. Under Hensyn hertil indeholder det foreliggende Lovforslag i § 1 Bestemmelser, hvorefter Listen over de faste Gesandtskaber bortfalder. Tanken hermed er, at man under de hastigt skiftende Verdensforhold vil være bedst tjent med at vende tilbage til Ordningen fra før 1908, saaledes at Lovgivningsmagten hjemler Ændringer i Gesandtskabsforholdene gennem Bevillinger paa Finansloven, uden at særlig Lov er nødvendig. En Ordning af denne Art havde vi jo indtil 1908. Indtil det Tidspunkt var der kun for Gesandten i Christiania, altsaa for Norges Vedkommende, særlig Lovhjemmel. Imidlertid er der som omtalt i Betænkningen fra Medlemmer af Udvalget fremsat Betæneligheder ved at gaa bort fra Princippet om, at vor diplomatiske og konsulære Repræsentation i Udlandet bør fastsættes ved særlig Lov. Efter Samraad med Udenrigsministeren er man da kommet til Enighed om at bibeholde Listen og supplere den med Finland. Det fornødne Hensyn til de stedfundne og muligt kommende Forandringer i Statsforholdene søges for det første fyldestgjort ved at ombytte det imperative „skal“ med „kan“. Endvidere søges den efter Omstændighederne paakrævede større Elasticitet i Repræsentationsforholdene tilvejebragt ved at indføre en Bestemmelse om, at midlertidige diplomatiske og konsulære Poster kan i Tiden indtil 1. April 1921 oprettes ved Bevilling paa Finansloven. Endelig er Udvalget enig om at forudsætte, at der inden 1. April 1921 vil kunne foreligge en ny Lov vedrørende Danmarks diplomatiske og konsulære Repræsentation paa Grundlag af en forudgaaende samlet Overvejelse af disse Forhold.

Jeg kan herefter fatte mig kort om de enkelte Ændringsforslag. Det af Udenrigsministeren stillede Ændringsforslag Nr. 1 om en forandret Affattelse af Lovforslagets Titel fremtræder som en ligefrem Konsekvens af Udvalgets Ændringsforslag til Lovforslagets Indhold. Ændringsforslag Nr. 2 til § 1 har jeg allerede gjort Rede for. Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 5 stilles som Konsekvens af de foregaaende Ændringsforslag. Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til §§ 7 og 8 har som fremhævet i Betænkningen det Formaal at give Repræsentationsforholdene større Elasticitet. Hermed anbefaler jeg de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

N. Neergaard: Jeg skal i Tilslutning til den ærede Ordfører anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse. I Overensstemmelse med, hvad jeg ved første Behandling udtalte som vort Partis Ønske, bibeholdes nu Listen over de faste Gesandtskaber og derved opretholdes det Princip, som vi for vort Vedkommende ikke vil kunne fravige, at den danske diplomatiske og konsulære Repræsentation fastslaas ved Lov og ikke paa Finansloven. Samtidig er der efter Ministerens Ønske taget de Hensyn, det var nødvendigt at tage til den for Tiden herskende Situation, uden at derfor det af mig nævnte Princip er fraveget.

Udenrigsministeren (Scavenius): Som det vil være i ærede Medlemmers Erindring fra første Behandling af Lovforslaget, var der ikke nogen principiel Mod sætning til Stede mellem de ærede Talere og mig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes det principielt var rigtigt at afgøre Spørgsmaalet om Oprettelse af Gesandtskaber og Konsulater, idet jeg som min Motivering fremhævede Hensynet til de ekstraordinære Tilstande, hvorfor jeg mente, det i Øjeblikket vilde være vanskeligt at fastlægge alle Posterne ved Lov. Da nu dette Hensyn til de praktiske forhaandenværende Forhold er taget ved det af Udvalget stillede Forslag om, at i de første to Aar kan der oprettes midlertidige Gesandtskaber og Konsulater ved Bevilling paa Finansloven, har jeg kunnet tiltræde den Affattelse, der nu er foreslaaet, og kan for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer til Vedtagelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.